

Lov og Evangelium

Nr. 9

NOVEMBER 2008

44. årgang

Barn av Abraham eller Lot?

Av Per Bergene Holm

Abraham og Lot velger å gå hver sin vei

Den troende Abraham har en slektning, Lot. Han vil ha verden i den ene hånden og Gud i den andre. Lot skiller derfor lag med Abraham. Han flytter sine telt dit han kan få et mer behagelig liv, helt til han bor like ved Sodoma. Snart bor han midt i byen.

Mon vi nåtidskristne mer er barn av Lot enn av Abraham?

Lot talte imot livet i Sodoma. Det gjør vi også. Vi skriver avisinnlegg og lager opprop. Og vi lider kanskje pine

i vår rettferdige sjel, når vi ser og hører de lovløse gjerninger som folket omkring oss gjør (2Pet 2:8). Vi tror derfor at vi er Abrahams barn, men er vi det?

For som Lot har vi flyttet våre telt like inntil Sodoma, og noen av oss bor der. Mens vi protesterer og sender våre klageskriv, lar vi oss underholde av den samme synd og verdslighet vi taler imot, foran TV eller PC. Vi søker nytelse og vellevnet mer enn vi er opp-tatt av et liv etter Guds ord og bud, i

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger,
Rolfnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås,
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Sara Heian, Fossnes-
veien 13A, 3160 Stokke. Tlf. 33 36 17 75
Mobil 938 49 087 – E-post: sara@heian.se
Bankgiro: 3000 22 26193
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70 – Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

forsakelse, tro og tjeneste. Vi søker det verden søker, har de samme gleder og interesser. Gud og hans ord ærer vi med munnen, men det preger ikke vårt liv. Det fører ikke til oppbrudd og forsakelse og et liv i og etter Guds ord og løfter, som hos Abraham.

Alle omkring oss ser vår dobbeltmoral og mister respekten for oss. Når vi hever vår røst til advarsel, tenker de, lik Lots svigersønner, at vi driver gjøtt med dem (1Mos 19:14). For våre liv taler imot våre ord. Derfor er det ingen åndskraft i vår tale. Kanskje vi som Lot bevarer gudslivet, om åndskriften er borte. Men hva med våre barn? Lot maktet ikke å verne sine døtre fra Sodomas ånd. De ble opphav til moabittene og ammonittene, de mest ugudelige av alle Israels nabofolk. Og Lots hustru ble inntatt av Sodomas vellevnet. Hun tapte sin sjel der. Er det det som holder på å skje i vår arme kristenhet og i våre kristne hjem?

Er det ikke tid til å fly for sitt liv? Skal ikke du, som er far, ta din hustru og dine barn ved hånden og flykte? Jesus taler om å hugge hånden av og rive ut øyet (Mat 5:29-30). Vi må leve amputert i forhold til verden omkring. Det gjelder ikke bare åpenbar synd og havesyke, men også karriere, sport, TV, internett og annet som tar tiden, sinnet og hjertet.

«La Kristi ord bo rikelig iblant dere», sier Skriften. Abrahams barn har sitt liv i Gud og hans ord. Det viser seg i «bosted» og ferd.

Følger du i Abrahams fotspor, eller er du barn av Lot?

Guds etterfølgere

Av Hans Erik Nissen

«...Guds etterfølgere som hans elskede barn» (Ef 5:1).

Det er store ord, ja, de er så store, at vi viker tilbake. Skal jeg, et lite og syndig menneske, virkelig etterfølge Gud? Er det ikke hovmod å mene at jeg skulle være i stand til det?

Det er på ingen måte tilfelle. Guds ord leder ikke til synd. Du er noe annet og mer enn et lite syndig menneske når du regner med Jesus som din stedfortreder og forsoner. Da er du en frelst synder. Du er født på ny, en ny skapning. Å være en Guds etterfølger er å gå i Jesu fotspor.

Ser vi på oss selv har vi verken evne eller kraft til å etterfølge Gud. Men Guds ord er levende, virkende og skapende. Det ikke bare peker på veien. Det hjelper deg også inn på den. Du må se på deg selv med Guds øyne. For ham er du ikke bare hans barn, men hans elskede barn. La det synke dypt i din sjel: Gud elsker deg. Ja, han ikke bare elsker deg. Han elsker deg som sitt barn.

Det er hans største glede når du legger din svake hånd i hans, og dere to vandrer sammen. Og det er også den største lykke for deg. Du er ham uendelig kjær, og når du er i fare trykker han din hånd og forvisser deg om at dere er to som vandrer sammen.

Fra avisen Dagen, 26. april 2006

Et nytt liv

Dette nummeret har flere artikler om det nye livet som et Guds barn er født til. Jesus har kalt oss til å leve i lyset, og ikke i mørket slik som verdens barn. «Se derfor til hvordan dere kan vandre varlig, ikke som uvise, men som vise, så dere kjøper den laglige tid, for dagene er onde» (Ef 5:15-16).

En som f.eks. bor i nærheten av en hovedvei, venner seg til lyden etter hvert. Pass på så verden ikke inntar deg! Ta til deg næring fra Guds ord, og mist ikke himmelen! *Red.*

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, nov. 2008

Barn av Abraham eller Lot? Av Per Bergene Holm	side 1
Guds etterfølgere. Av Hans Erik Nissen	side 3
Et liv i frihet. Av Øivind Andersen	side 4
Født til nytt liv. Av Ingar Gangås	side 5
Nytt fra Bibelskolen. Av Per Bergene Holm	side 10
Hvordan seire i åndskampen? Av Dag Rune Lid	side 11
Jesus ser deg. Barnestykke av Mia Hallesby	side 15
Far med ansvar for to gutter. Av Ingar Gangås	side 17

Et liv i frihet

Av Øivind Andersen

«Til frihet har Kristus frigjort oss... La bare ikke friheten bli et påskudd for kjødet» (Gal 5:1+13).

Alle som tror på Jesus, er frigjort for at de skal leve i frihet og ikke i trelldom.

Når en kristen går med stadig dom og anklage i samvittigheten, er det noe galt. Da ser han ikke sin frihet i Kristus, og gjør ikke bruk av den.

Kristus har kjøpt oss fri fra lovens forbannelse. Den dom og straff som vi har pådratt oss med vår synd, har han tatt i stedet for oss. Likeså har han oppfylt hele loven i vårt sted.

Derfor kan vi si med Luther: I mitt forhold til Gud er jeg som om det verken fantes ett eller ti bud; for alle bud er oppfylt for meg i mitt forhold til Gud.

Da er det ikke Guds vilje at vi skal gå med lovens dom i samvittigheten. Vi skal leve i den frihet som Jesus har frigjort oss til, da han døde på korset.

Derimot finnes det ingen frihet for det naturlige mennesket! Vår frihet i Kristus er ikke en frihet til å synde. Det gamle mennesket i oss har ingen rettigheter. Da Jesus døde på korset, kjøpte han oss fri fra dette gamle mennesket. Derfor er det farlig å bruke sin kristne frihet til en leilighet for kjødet, det vil si til å unnskyldte synd og tro at det går an å leve etter vårt gudfiendtlige kjød. Jeg er fri i Kristus, men mitt gamle menneske er og blir under lovens dom. Det kommer aldri inn i himmelen.

Derfor skal jeg få være fri i samvittigheten overfor Gud, men la loven dømme synden og det gamle mennesket.

Å gjøre dette kaller Guds ord å vandre i ånden og ikke etter kjødet. Da blir ikke kjødets begjæringer fullbyrdet. Da får jeg seier over min synd.

*Fra andaktsboken «Ved kilden»,
Lunde forlag, 1977*

Født til nytt liv

Av Ingar Gangås

Vi vil i det følgende ta fram noen bibelske sannheter om det kristne livet.

Helligjørelsen – et verk av Gud

Ordet helligjørelse er i følge Guds ord den Åndens gjerning i våre liv som går ut på å skille oss ut fra verden og dens innflytelse, innvie oss til å leve med Jesus, og berge oss heim til himmelen der vi skal være Jesus lik. Bibelen kaller denne prosessen å bli likedannet med Kristus. Den varer hele livet.

Helligjørelsen starter i det øyeblikket du blir gjenfødt. Det er ikke slik at rettfærdiggjørelsen kommer først, og på et senere tidspunkt skjer helligjørelsen – som en etappe nummer to. Du skal ikke streve etter helligjørelse som en ny erfaring etter at du først har opplevd frelsen. Enten er du en kristen som *av hjertet* er blitt lydig mot den læreform (= evangeliet) du er blitt overgitt til (Rom 6:17), eller du er en slave under synden (6:6). Det er enten slik at synden hersker over deg og at du treller under loven, eller at du er død fra synden og oppreist fra de døde ved Faderens herlighet så du skal vandre i et nytt liv (6:4). Det nye livet er et verk av Gud. Han har gitt deg et nytt hjerte, som frykter og elsker ham.

Drevet av Den Hellige Ånd

«For likesom dere før bød fram deres lemmer til tjeneste for urenheten og lovløsheten som førte til lovløshet –

så by nå deres lemmer fram til tjeneste for rettfærdigheten – det fører til helligjørelse –» (6:19). «Men nå, når dere er frigjort fra synden og er blitt tjenere for Gud, har dere helligjørelse som frukt, og til slutt evig liv» (6:22). Når Kristus bor i hjertet, er det slik at en er drevet av Guds Ånd (8:14). Da er Den Hellige Ånd selve drivkraften i kristenlivet. Kjentegnet på et Guds barn er derfor at det aldri kan trives i synden, men må til Jesus med «syndens daglige plage». Denne nye retningen på livet er et stort Guds under, et verk av Den Hellige Ånd. Tidligere var det motsatt: Da trivdes en best i mørket og det var skremmende å komme inn i lyset hos Jesus.

Hellig – utskilt og innviet

Gud er hellig. Han er uten synd, opphøyd over alt og alle. Ingen mennesker kan bestå for ham, han tåler ingen synd.

Ordene *hellig* og *helliggjøre* møter vi flere steder i Guds ord, både i Det gamle testamentet (GT) og Det nye testamentet (NT).

Ordet *hellig* brukes både om Gud og mennesker. Når det benyttes om mennesker er det utelukkende for å beskrive et Guds barn. Det er da tale om et menneske som har fått del i Guds nåde, og som derfor står hellig og ren i Kristus Jesus. Det er blitt Jesu eiendom – helliget Herren. Å bli *helligt*

betyr i GT å bli *utskilt* fra verden og *innvidd* til tjeneste for Gud. I denne betydningen ser vi også at redskapene i tabernaklet ble helliget Herren, utskilt og innviet til bruk ved offer-tjenesten.

Helliggjørelse – bli likedannet med Kristus

I NT brukes ordet *helliggjørelse* (samme som GT's *helligelse*) for det

første om hele den prosessen som Den Hellige Ånd gjør fra Gud kaller på et menneske og til han tar det heim til seg (vid betydning), og *for det andre* om det som Guds Ånd gjør i oss som kristne (fra og med gjenfødselen) for å likedanne oss med Kristus. Det er gjerne dette siste vi tenker på med ordet helliggjørelse. Døperen Johannes sa det slik: «Han (Jesus) skal vokse, jeg skal avta» (Joh 3:30).

Ikke forbedring av det gamle mennesket

Helliggjørelsesprosessen er ikke en reparasjon av det gamle mennesket. Det er ikke en forbedring av selvlivet, men det er en *dødelse* av alt vårt eget. En kristen er *avgått ved døden*. Han lever i Jesus, og har nå sitt liv utelukkende i Guds Sønn, og det han har gjort. Han er *oppreist med Kristus*, og har fått del i noe helt nytt. Jesus har flyttet inn i hjertet, og alt er blitt nytt.

Slik sett er en kristen «ferdig» med synden. Den er sonet, betalt, Jesus har kastet den i glemselens hav. Men det betyr ikke at synden er ferdig med oss! «Syndens daglige plage» er en realitet som før. Vi har to naturer som kjemper om herredømmet i hjertet. Derfor skal vi by våre lemmer fram til tjeneste for rettferdigheten (Rom 6:19). Dette fører altså til helliggjørelse.

Den samme tankegang finner vi i det andre brevet til korintherne. Vi formaner der til å skille oss fra det som er urent, og holde oss borte fra det som kan føre oss vekk fra Jesus (2Kor 6:14-18). «Når dere har disse løfter,

*O Fader, la ditt Ord, din Ånd
hos oss få overhånd!*

*Os se hvor full din urtegård
av torn og tistel står!*

*Din vekst du har vel her,
men akk, hvor tynn den er!
Hvor lite er dog kraften kjent
av Ord og sakrament!*

*O Jesus, Jesus, kom dog snart
og se din vingårds art!*

*Av døpte vrimler stad og land,
men hvor er troens brann?*

*Hva hjelper det vi vet:
Du døden for oss led,
når vi ei står mot satans verk
i troen frisk og sterk?*

*O Hellig Ånd, til deg, vår skatt,
vi sukker dag og natt.*

*Kom, gi oss samme lys og kraft
som fedrene har hatt!*

*Da kristendommen stod
som tre med sterkest rot,
med frukt som purpur og som sne.
– Ja, Herre, la det skje!*

Hans Adolph Brorson, 1765, Sb 42

mine kjære, så la oss rense oss fra all urenhet på kjød og ånd, og fullende vår helliggjørelse i guds frykt!» (7:1).

Første brevet til tessalonikerne taler på samme måte. Vi formaner der til å holde oss borte fra hor (urenhet i videre betydning): «Dette er Guds vilje, deres helliggjørelse» (1 Tes 4:3). «For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til helliggjørelse» (4:7).

Gjelder bare den som allerede er en kristen

Helliggjørelsen kan bare skje i den som allerede er en kristen. «For de som er etter kjødet (lever uten samfunn med Gud), attrår det som hører kjødet til. Men de som er etter Ånden (hører Jesus til), attrår det som hører Ånden til» (Rom 8:5). Vi søker ikke helliggjørelse for å bli frelst, men fordi vi er kristne. Et uomvendt menneske har ikke Guds Ånd, og kan nødvendigvis ikke bli drevet av Ånden til helliggjørelse. Helliggjørelsen er ikke en gjerning fra vår side for å blidgjøre Gud, eller et forsøk på å oppnå frelse eller fortjeneste hos Gud. Nei, dette er en Åndens gjerning i våre liv *etter* at vi er blitt kristne.

Helliggjørelse er at det nye livet utfolder seg. Etter den nye fødsel er det blitt slik at det du før hadde lyst til (synden), har tapt sin glans. Nå vil du heller leve for Gud. Å synde mot ham er blitt din største sorg.

Fremdeles er det slik at synden kan overrumple deg til fall, men du kan ikke fortsette å leve i den. Du kan ikke trives med å forsvare synden, og bli

værende i den, uten å falle ut av nåden. Som kristen må du til Jesus for å be om nåde og tilgivelse. Uten visshet om syndenes forlatelse for Jesu skyld, kan du ikke få en eneste god dag mer. Synden er ikke ditt rette element lenger. Å falle i synd blir som å falle i vann eller ild. Du kan ikke bli værende der, men må fortest mulig komme deg opp av vannet, eller ut av ilden, for ellers vil du drukne eller brenne opp. Slik er det blitt for den som hører Jesus til og vil leve i lyset.

Samtidig synder og rettferdig

Lovens hensikt er å drive oss til Kristus. Loven og formaningene kommer alltid med påbud og forbud. Dette liker ikke det gamle mennesket. Den uomvendte er redd for å komme til Jesus og inn i hans lys. Heller ikke den gamle natur hos en kristen har noe til overs for lovens tale. Men det nye liv, det som er født av Gud, vil gjerne følge Jesus, ære ham, og leve til hans behag. Det er dette Paulus beskriver i Romerbrevet: «Jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme! Gud være takk, ved Jesus Kristus, vår Herre! Jeg, som jeg er (100 prosent synder og 100 prosent rettferdig), tjener da Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjød» (7:24-25). Som kristen ville han gjøre det gode, men gjorde det ikke. Og det onde som han ikke ville gjøre, det gjorde han. Det var synden i ham som var årsak til dette. I denne kampen fikk han fly til Jesus og væpne seg med hans seier. →

I glede over at det ikke lenger var noen «fordømmelse for dem som er i Jesus Kristus» (Rom 8:1), fordi Gud sendte «sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet, for at lovens rettferdighet skulle bli oppfylt i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden» (8:3-4), kunne han nå vandre i Ånden, frigjort fra syndens lovmessighet (den var ikke lenger hans rette element). Evangeliet var den kilden som han frydet seg i. Jesus var blitt selve drivkraften i kristenlivet.

Ny innstilling til formaningerne

I denne kampen kommer formaningerne inn og driver oss til Kristus. Et Guds barn tar imot dem som rettesnor, ja, som en kjær veileder. Som kristen elsker jeg egentlig loven, for den viser meg Guds gode vilje. Salmisten sier at han har sin lyst i Herrens lov, og at han grunner på den dag og natt (Sal 1:2). Et Guds barn tar imot formaningen med en annen forutsetning enn den uomvendte. Guds-barnet vet nemlig at her taler min kjærlige og gode Far, han som har oppfylt loven for meg. Derfor vil han bøye seg for Guds dom og innrette sitt liv etter Guds vilje.

Guds gode livslover

En prest pleide å si til sine konfirmanter at de ti bud er Guds gode livslover. Den som vil sette seg opp imot dem, kommer til å bli knust, mens den som vil leve etter dem, får erfare at de blir til velsignelse, og at de vil bære en igjennom livet.

«Vi tror på ham som daglig kaller oss ved Ordet og gir, forøker og styrker troen ved det samme ord og ved syndenes forlatelse, for at han, når alt er fullført, og vi har holdt fast ved dette og dør bort fra verden og all ulykke, endelig kan gjøre oss hellige på en fullkommen og evig måte. Dette venter vi nå på i troen ved Ordet. Martin Luther

Ved å innrette våre liv etter Guds vilje, øver vi oss i gudsfrykt (1Tim 4:7), og ferdes i hellighet og gudsfrykt (2Pet 3:11).

Å leve slik – til Guds behag – vil aldri hjelpe oss når det gjelder vår egen frelse, men det blir til stor velsignelse i livet. Du skal også være klar over at det kan få stor betydning for de uomvendte! Verdens barn leser kanskje ikke så mye i bibelen, men du kan være sikker på at de følger med på hvordan de kristne lever. De leser oss som «Kristi brev». Det er slett ikke likegyldig hvordan du lever!

Så vil du alltid komme til kort i dette. Det blir nok mange nederlag. Husk da å springe til Jesus! Til ham får vi komme – alltid – med alle ting.

Jesus – vår helliggjørelse

Så har vi også *en tredje betydning* av ordet «helliggjørelse». Bibelen taler om at Jesus er vår helliggjørelse. «For det er hans verk at dere er i Jesus Kristus, han som for oss er blitt vis-

dom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning» (1Kor 1:30). I kampen mot synden får vi regne med Jesus. Hans seier er vår seier.

Når det gjelder frelsen, har vi alt i Jesus.

Når det gjelder vandringen, har vi også alt i Jesus.

Her i livet har vi som kristne bare Jesus å rose oss av. For Guds domstol har vi heller ikke noe annet å komme med.

Sann vokster i helliggjørelse

Lever du rett med Gud – i en sann helliggjørelse – vil du alltid bli liten i egne øyne. Døperen Johannes var en stor forløper for Jesus. Her på jord fantes det ingen større enn ham (Mat 11:11), sa Jesus. Han fikk være med å peke på Jesus som det Guds Lam som bærer verdens synd (Joh 1:29). Hans eget ord om at Jesus skulle vokse, og han selv kom til å avta, gikk i oppfyllelse. Men selv om han ble halshogd og måtte bøte med livet, fikk han også da være et vitne for sin kjære Herre og Frelser.

Guds kraft fullendes i svakhet

Paulus var en stor apostel, og kanskje den største misjonær som har levd. Hvordan så han på seg selv? I Efesus, under sin tredje misjonsreise, sier han: «...jeg er *den ringeste av apostlene*, jeg er ikke engang verd å kalles apostel, fordi jeg har forfulgt Guds menighet» (1Kor 15:9). Han regnet seg som den ringeste av apostlene.

Seinere skriver han til menigheten i Efesus, og forteller dem om Guds nåde

som har gjort ham til tjener: «Til meg, *den minste av alle de hellige*, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom» (Ef 3:8). Nå omtaler han seg ikke lenger som en apostel. Han er den minste av de hellige.

Kanskje bare et år før sin død, skriver han til sin kjære venn og medarbeider Timoteus: «Det er et troverdig ord, fullt verd å motta: Kristus Jesus kom til verden for å frelse *syndere*, og blant dem er jeg *den største*» (1Tim 1:15). Nå var han kommet enda lenger ned på rangstigen: Jeg – størst blant alle syndere – «men jeg fikk mis-kunn», fortsetter han videre.

Jesus var blitt enda større – og mer umistelig – for ham. Dette er sann vokster i helliggjørelse – i egne øyne.

Slik blir det når en vil leve helt med Jesus og legge vinn på å «holde» Guds bud. Det må være slik, for Guds kraft fullendes i svakhet (Egentlig: *Skrøpelig*het, noe som er av råttent og ubrukelig materiale) (2Kor 12:9).

Glem ikke nådemidlene!

På samme måte som Gud virket troen og gjenfødselen, *alene*, uten vår medvirkning, vil han også være vår helliggjørelse – vårt liv – slik at det blir Jesus *alene*.

Denne vokster skjer bare gjennom bestemte midler. Den kommer gjennom *nådemidlene*. Ved flittig bruk av dem, næres det nye livet. Det er å leve ved kilden med det levende vann, slik at det får velle fram til evig liv.

L&E

Nytt fra Bibelskolen

Av Per Bergene Holm

Så er vi godt i gang med et nytt skoleår. Aldri har vi opplevd så fulle hus som nå. Ekely er fylt opp med elever og på Solbakken bor flere tidligere elever og andre med tilknytning til skolen, og som nå studerer eller arbeider i Tønsberg-området.

Dagligstua på Ekely ble liten når alle skulle samles. Derfor har vi gått til innkjøp av nye sofaer, slik at plassen er maksimalt utnyttet. Det har gitt flere sitteplasser og et mer helhetlig preg over stua. En stor del av kostnadene til nye sofaer er gitt som gave fra en av skolens venner. Hjertelig takk!

Tradisjonen tro var skolen på tur til Vest-Agder og Rogaland i begynnelsen av september. De første dagene var vi stasjonert i Gyland og hadde møter på Fossdal og Gyland på kveldene. En av dagene kjørte vi kystveien fra Flekkefjord til Jæren, og stanset blant annet ved Jøssingfjorden. Lørdag var det tur til Prekestolen og møte på Forsand bedehus om kvelden, etter invitasjon fra en av årets elever. Det ble en fin og minnerik dag!

Natt til søndag fikk vi overnatte hos venner av skolen, både på Forsand, Nærbø og Randaberg. Hjertelig takk for gjestfrihet! Turen ble avsluttet med møte på Skjæveland misjonshus søndag formiddag og hjemreise over Suleskar tilbake til Vestfold.

Nå står det årlige bibelkurset for døren. Det gleder vi oss til. Det har

vært noe eget over disse samlingene de siste årene. På en særskilt måte har vi fått oppleve Guds Ånds nærvær over bibeltimene. Det er vår bønn at det også kan bli slik i år. Vi får besøk fra Sverige. Gunnar Nilsson kjenner de fleste fra før, mens Rune Söderlund vil være et nytt bekjentskap for mange. I tillegg kommer Kristian Fagerli. Et par av skolens lærere vil også delta. I skrivende stund er det allerede påmeldt ganske mange, noe som tyder på at det skal bli mer enn fulle hus. Elevene er innstilt på å stille sine rom til disposisjon for at alle skal få plass, så selv om innkvarteringen blir en utfordring, er alle hjertelig velkommen!

Vær med i bønn for skolen fortsatt, for elever og ansatte, for undervisning og møter, at Guds ord og Guds Ånd må få gjøre sin gjerning.

L&E

Møteoversikt

Desember:

Levanger 5.-7. des. (kl.19, søn. kl.11)

Taler: Sigbjørn Agnalt
Langli 14. des.

Sannidal 14. des. kl.15

Taler: Per Bergene Holm
Randaberg 14. des. kl.19

Taler: Lars Fossdal

Hvordan seire i åndskampen?

Av Dag Rune Lid

Vi har lagt bak oss en ny sommer. Mellom kristenfolket har det vært mange ulike stevner, og på ungdomsfronten har det vært samlinger og konserter av mange slag.

Det har vært referat i kristne aviser, blader og på internett. Det er vist bilder av røykfylte scener, kjente artister i fargesprakende lys, store mengder av ungdom i mer eller mindre ekstase framfor scenen. Det blir gjerne understreket at forkynnelsen er bra, at en ønsker å være konservativ i innhold og åpen i form, at tekstene er det viktigste osv.

Det virker som hensikten helliger alle de midler som benyttes, og det ser

ikke lenger ut for at det er grenser for hva som kan benyttes i Guds rike. Det klappes fra salen til vitnesbyrd både i tale og sang, og mennesker æres. Guds hus fylles av underholdning, og Guds folk lar seg underholde.

For en tid siden satt jeg i en kirke hvor det var malt over alterpartiet: «Hellighet i Guds hus er den rette prydelse» (Sal 93:5). Slik taler Bibelen, og jeg måtte tenke på kontrasten til dagens åndssituasjon.

Bibelen om frafall

Når Bibelen skal omtale det som skjer i dag, omtales det som frafall. Bibelen taler mye om det. Det var hyrder og ledere i folket som sviktet. Konsekvensene ble ofte fatale for både dem selv og for folket – det kunne gå evig galt.

I første Samuelsbok leser vi om en som ble innhentet av frafallet, øverstepresten Eli. Han var hyrde for Guds folk, men han sviktet. Hans sønner gikk frem på en vanhellig måte i Guds hus. Det står at den synd som de unge mennene gjorde for Herrens åsyn var meget stor (1Sam 2:17). På mange vis er Eli preget av en kristen snillisme, uten bibelsk oppgjør. Denne faren er stor også i dag.

Fra himmelen så Herren det som skjedde. En profet ble sendt til Eli for om mulig å vekke ham opp. Hva sa Herren? «Hvorfor trækker dere da mitt

Unge og eldre er velkomne til

Nyttårsamling

på Bibelskolen på Fossnes
29. desember 2008–1. januar 2009

Talere: Per Bergene Holm, Lars Fossdal og Asbjørn Fossli.
Ledere: Martin Fjære, André Heian og Reidar Heian.

Påmelding innen 20. desember til:
Sara og André Heian, Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke,
tlf. 33 36 17 75 eller 938 49 087.

Program med mer opplysninger kommer i neste nummer!

slaktoffer og mitt matoffer under føttene, de offer som jeg har påbudt i min bolig? Du ærer dine sønner mer enn meg...» (1Sam 2:29).

Det som skulle være sentrum i Guds hus, var blitt tråkket under menneskers føtter. Det hellige ble ringaktet av Herrens tjenere, og de forførte folket. Eli sviktet i oppgjøret med det nye, og han æret den oppvoksende slekt mer enn Herren. Det var de som fikk styre og lede, og Herren og hans ord ble i stillhet satt til side. Men det skjeddde ikke uten konsekvenser.

«Hvis vi begynner å innrette oss slik denne verden gjør, skikke oss lik med den, kommer det til å gå galt med oss. Og dessuten kan vi ikke være til velsignelse for verden.

I vår tid trenger vi ganske særlig å merke oss dette. Det ligger som et krav i tiden at en ikke skal skille seg ut, ikke være annerledes enn andre. Skal vi overføre dette på de kristne, kan det bli meget farlig. Det blir begrunnet med at vi skal vinne våre medmennesker for Jesus. Men sannheten er at jo mer vi likner denne verden, desto mindre kan vi utrette for den. Det er nettopp fordi vi i denne verden i k k e er den lik, at vi kan komme til å være et vitnesbyrd til frelse og velsignelse for våre medmennesker.»

Øivind Andersen

Hva skjer i dag? Vi opplever på mange vis det samme. Det som skulle være sentrum i Guds hus – et møte med den Hellige Gud i Ordet, blir ringaktet og tråkket under fot. I stedet for tilbedelse av Herren, blir det mennesker som tilbedes og æres, og Guds folk underholdes. Da vekkes ingen fra død til liv, i åndelig forstand. Målet blir ikke et møte med Gud, men at folket trives og mange samles.

– Hvorfor trækker dere mitt offer under deres føtter? Slik spurte Herren, og slik spør han også Guds folk i dag. Dypest sett er det Guds offer på Golgata – Kristus, som blir ringaktet, når Ordet fortrenses og mennesket blir satt i sentrum i Guds hus.

Frafall og konsekvenser

Herren tillot filisterne å få angripe Eli og Guds folk, og de tapte i striden. Guds folk ser hva som skjer. De undres og spør: – Hvorfor lar Herren oss tape mot fiendene?

Guds ark blir hentet. Ordet (lov-tavlene) fra Herren ville de ha med. Nå var alt på plass! Nå skulle de seire! Folket jublet! Gud var med dem! (4:5). Men hva skjer? Guds folk taper på alle fronter, og Guds ark blir tatt av fienden. Gud var allikevel ikke med.

Gud lot seg ikke bedra av de høye jubelrop. Herren så at hjertene ikke elsket ham, men de ville bare ha arken som et alibi. Der det bare er former uten åndskraft, vinnes heller ingen seire i åndskampen i dag.

Da budskapet fra slagmarken kom til Eli om at begge hans sønner var

drept, faller Eli baklengs ned fra sin stol og bryter nakkebeinet og dør. Herrens dom gikk i oppfyllelse til minste detalj. Da hyrden sviktet, fikk det katastrofale følger. Dommen rammet både ham selv, hans egen familie og hele Guds folk. Når hyrdene svikter, får frafallet så store følger på kort tid, og mange blir dradd med.

Synden hadde fått rom mellom Guds folk, og Herren kunne ikke gå på akkord med den. Men frafallet ble ikke åpenbart før åndskampen tiltok og fienden seiret på alle fronter.

Herren svarer ikke

De siste årene har vi som kristenfolk tapt slag etter slag i åndskampen. Noen blant Guds folk spør også i dag: – Hvorfor taper kristenfolket gang på gang i åndskampen? Andre spør: – Svarer ikke Herren på bønn?

Det er intet nytt under solen, sier Skriften. «Men alt dette hendte dem som forbilder, og det er skrevet til formaning for oss, som de siste tider er kommet til» (1Kor 10:11).

Motløs og bitter

Bibelen vitner også om at frafallet fikk rom hos den konservative og bibeltro profeten Jeremia. Men her var det motløsheten og bitterheten som fikk rom. Hva var Herrens budskap til ham? «Hvis du vender om, så vil jeg la deg komme tilbake og stå for mitt åsyn. Hvis du skiller det edle ut fra det uedle, skal du være som min munn. De skal igjen vende om til deg, men du skal ikke vende om til dem» (Jer 15:19).

«Det vi mennesker ser på og mottar inntrykk av, kommer alltid til å virke på oss. Ser vi noe stygt, blir vi stygge. Hører vi noe urent, blir vi urene. Ser vi noe vakkert og godt, virker det godt på oss. Ser vi på Jesus og mottar inntrykk av ham, kommer vi til å likne ham!»

Øivind Andersen

Han mente å kjempe for Herrens ære, men han sviktet i det å skille det edle fra det uedle, selv om han tidligere hadde vært en sann Herrens tjener. Men Herren vekkete denne hyrde, og han lot seg vekke.

Vekkelsens vei kan ikke velges som en av mange, det er den eneste vei for den hyrde som ønsker å være en sann hyrde. Jeremia ble igjen en vekkerrøst i folket.

Bann i leiren

I Josvas bok leser vi om et indre frafall mellom Guds folk. Etter den veldige seieren over Jeriko skulle de innta den lille byen Ai. De var sikre på seier, men fienden seiret. Folkets hjerter ble grepet av angst, og ble som vann (Jos 7). Josva falt på sitt ansikt, og anklagen ble rettet mot Herren.

Men Herrens tale var klar: «Det finnes bannlyst gods hos deg, Israel! Du kan ikke stå deg mot dine fiender før dere skiller dere helt av med det bannlyste» (Jos 7:13). Det var bann i

Ingen kjenner dag eller time

Snart kan nådetiden være slutt. Du må ikke utsette å søke frelse når du kjenner kallet fra Jesus. «Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær» (Jes 55:6).

I forrige nummer av bladet ble vi minnet om dette gjennom en sang, «Hører du klokken?», av Lina Melås. Dessverre hadde det sneket seg inn en feil ved avskrift fra originalen. I siste strofe i det andre verset, var det lille ordet *er* blitt endret til *en*, med den fatale følge at

hele innholdet ble forandret. Vi beklager dette.

Verset skal være slik:

Kallet lyder fra Golgata.

J e s u s har kjøpt deg fri!

Budskapet gjelder for deg i dag.

Kjærlig han kaller – ennå e r tid.

Om han vil kalle på deg ennå en tid, vet ingen uten ham alene. Utsett ikke! «Derfor, som Den Hellige Ånd sier: I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter...» (Heb 3:7-8a). *Red.*

leiren! En person hadde tatt av det bannlyste godset hos fienden. Så kan en spørre hvor mye slikt gods fra fienden som er innført mellom Guds folk i dag.

Resultatet av dette frafallet ble synlig for alle, selv om det hadde skjedd i det skjulte. Synd og hellighet lot seg ikke forene, selv om hyrdene lå på sine knær og ropte til Herren.

Omvendelse, oppgjør og seier

Men hyrdene gikk inn i oppgjøret. Josva erkjente synd som synd. Det ble omvendelse og oppgjør med synden. Hva skjedde da? Igjen seiret Guds folk i åndskampen, og Ai ble tatt. Igjen kjempet Herren for Josva og folket!

De samme åndelige lover gjelder i dag, sier Skriften. La oss derfor som Guds folk, ikke følge Eli, men Josva og Jeremias vei inn i den bønn som Daniel ber: «Vi hørte ikke på Herren, vår Guds røst... Vi har syndet og vært ugudelige... Herre, hør! Herre, forlat! Herre, gi akt og gjør det og dryg ikke – for din egen skyld, min Gud!» (Dan 9).

Der dette skjer, vil vi også kunne erfare den lærdom som Skriften igjen og igjen understreker, f.eks. i Salme 107: «Da ropte de til Herren i sin nød, av deres trengsler fridde han dem ut». For Herren har fortsatt all makt i himmel og på jord, og ingenting er for vanskelig for ham!

Jesus ser deg

Barnestykke av Mia Hallesby

En predikant var gjest i en stor manns hus. Predikanten la merke til et nydelig maleri av en liten gutt. Det hang på veggen i dagligstuen.

Da verten så at hans gjest betraktet maleriet, sa han: «Det er bildet av min lille bror, David, som døde for mange år siden. Han holdt den preken som jeg har hatt mest nytte av i mitt liv. Har du lyst til å høre»? Så fortalte han følgende:

En kveld i mine gutteår var en av mine brødre og jeg kommet opp i en alvorlig krangel. David, som var bare fire år, lå i sengen sin ovenpå og hørte hvor høyrøstet vi var, og hvor stygt vi trettet. Da kom han plutselig ned til oss barbent og i nattdrakt. Med tårer i øynene sa han:

*Jesus, styr du mine tanker,
Jesus, la meg leve så
at hvor jeg i verden vanker,
et Guds barn jeg være må!
La meg leve mine dager
deg til ære, meg til gagn,
og så dø når deg behager,
i ditt kjære frelsersnavn.*

Elen Opdal Bernhoft,
Sb 911

«Vet dere ikke at Jesus ser dere»?

Vi ble så skamfulle at vi straks holdt opp å krangle. Lille Davids ord gjorde et sterkt inntrykk på oss begge.

David døde tidlig og flyttet hjem til Gud, men 17 år seinere kom hans preken meg til stor hjelp. Jeg var da helt alene i en stor by med alle dens farer og fristelser. En kveld holdt jeg på å gå til et sted hvor jeg godt visste at jeg ikke burde gå. Det var en forferdelig fristelse for meg. Da syntes jeg plutselig jeg så lille Davids ansikt for meg med de store, alvorlige øynene, og jeg hørte ham ganske tydelig si:

«Vet du ikke at Jesus ser deg»?

Den natten ble vendepunktet i mitt liv. Jeg fikk Guds tilgivelse og har siden levd under Guds velsignelse. Men bildet av lille David har alltid siden hengt her i mitt hjem, og alle som kommer hit, får gjerne høre om den store velsignelse min lille brors preken ble til for meg.

*Fra boken «300 fortellinger»,
Indremisjonsforlaget, 1946*

Møteopptak på CD og MP3

Bibelhelg på Solgry, 28.- 30. sept. 2007:	☐	2250	Dag Rune Lid	Bønn i Jesu navn
	☐	2251	Ingar Gangås	Guds rettferdighet
	☐	2252	Ingar Gangås	Guds vrede
	☐	2253	Dag Rune Lid	Bønn om vekkelse
	☐	2254	Erling Yrkje	Apg 26:12-25
	☐	2255	Erling Yrkje	Mat 25:1-13
Nyttårsleir på Fossnes 2007/2008:	☐	2285	Lars Fosssdal	Jes 9:2+6-7
	☐	2286	Martin Fjære	Ef 1:15-23
	☐	2287	Sigbjørn Agnalt	Jeg tror på Gud Fader
	☐	2288	Lars Fosssdal	Mar 7:20-23
	☐	2289	Sigbjørn Agnalt	Jeg tror på Jesus Kristus
	☐	2290	Martin Fjære	Ef 1:15-23
	☐	2291	Sigbjørn Agnalt	Jeg tror på Den Hellige Ånd
	☐	2292	Lars Fosssdal	1Kong 11:1-10
	☐	2293	Martin Fjære	Ef 1:15-23
	☐	2294	Lars Fosssdal	Luk 2:21
Bibelhelg på Fossnes, 8.-10. febr. 2008:	☐	2295	Lars Fosssdal	2Mos 12:7-12
	☐	2296	Lars Fosssdal	1Kor 5:7-8
	☐	2297	Lars Fosssdal	2Mos 14:1-3
	☐	2298	Lars Fosssdal	2Mos 14:13
Sommerskole på Fossnes, 9.-13. juli 2008:	☐	2299	Gunnar Nilsson	Ef 1:1-14
	☐	2300	Martin Fjære	Dan 1-2. Familiemøte
	☐	2301	Gunnar Nilsson	2Kor 4
	☐	2302	Per Bergene Holm	Ef 6:10-13
	☐	2303	Gunnar Nilsson	Sal 25
	☐	2304	Martin Fjære	Dan 2:26-35. Familiemøte
	☐	2305	Dag Rune Lid	4Mos 13:24-14:10
	☐	2306	Sigbjørn Agnalt	Jos 7:6
	☐	2307	Per Bergene Holm	Ef 6:13
	☐	2308	Dag Rune Lid	Jon 1:1f
	☐	2309	Gunnar Nilsson	4Mos 21:9
	☐	2310	Sigbjørn Agnalt	Hos 8:1

Bestilling: Bibelskolen på Fossnes v/Daniel Teigen, Fossnesvn. 13, 3160 Stokke.
Tlf. 33 36 17 70/Mobil 928 42 060.

Priser: CD kr. 50 (3 stk. eller flere kr. 40). MP3 kr. 100 (alle taler pr. stevne).
Porto kommer i tillegg. Opplys om du skal ha CD eller MP3.

Far med ansvar for to gutter

Av Ingar Gangås (tekst/foto)

De to guttene, Eugen (16) og Eduard (13) Bosche, ble morløse for en del år siden. Hun døde i kreft, og faren, Albert, har siden da prøvd å være både mor og far for dem. Arbeidsledigheten er stor i Moldova, og lønningene små, med fattigdom og matmangel. De bor i et enkelt jordhus med delvis kalkede vegger. Faren har bare noen «strøjobber» i perioder.

– Innvendig var huset deres i så dårlig forfatning at vi gikk sammen på dugnad for å pusse opp noe før dere kom, sa rektor ved skolen i Colosovo, der de to guttene er elever.

Vi hentet med oss rektor for skolen helt innerst i «Lykkens dal» (Glückstal), på grensen mot Ukraina. Hun skulle vise oss vei.

– Underveis fortalte hun at det hendte guttene kom sultne til skolen. Noen ganger måtte de gi dem mat. Hun visste at noen naboer gav dem litt av og til, men det virket som de sjelden var helt mette.

Natalia Moser forklarte oss litt om situasjonen både før kommunismen kom, og nå etter at Sovjetunionen hadde falt. Mange trodde det skulle bli bedre etter 1991. Men da russerne trakk seg ut, førte det bare til at fattigdommen økte enda mer. Nå ble de forlatt til seg selv, uten hjelp fra noen. Colosovo er bare en av mange landsbyer i Moldova med dårlige økonomiske utsikter.

– Før het den Bergdorf, og minner oss på at her bodde det mange tyskere

*Eugen (16)
og Eduard
(13) Bosche
vil bli døpt*

*Karl Bø
holder
andakt for
familien
Bosche.
Natalia
Moser er
tolk*

tidligere. Fra 1800-tallet var det mange tyske lutheranere som hadde slått seg ned her i denne grøderike dalen. Men nå er det for det meste bare fattigdom, og mange har flyttet eller utvandret.

– Av de tysk-lutherske familiene er det bare noen ytterst få etterkommere igjen, og de fleste her tilhører nå den russisk ortodokse kirken, sier Natalia, og det har ikke vært lutherske gudstjenester her i dalen på over femti år. Den lutherske kirken ble konfiskert av Stalin under Sovjet-tiden. Alle prestene ble drept eller fordrevet. Det førte til at lutheranerne måtte «gå under jorden».

Vel framme ved huset til den fattige familien, møter vi en far som er tydelig preget av fattigdom og nød, og det lukter en aning av sterk drikk, uten at vi merker det noe spesielt på ham. Å dempe nøden med noen dråper av det

sterke, er ikke så uvanlig. Det er forholdsvis billig, og lett å få tak i. De to guttene kunne vi anslå til å være tre år yngre enn de i virkeligheten er. Lite mat og dårlig ernæring er nok årsaken til det.

Vi har med klær fra hjelpesending som vi deler ut. Natalia har ved hjelp av en privat gave vi hadde med fra Norge, kjøpt med noen bæreposer med brød, poteter, ris, grønnsaker og andre matvarer til dem.

Faren henvender seg til Vladimir Moser. Natalia oversetter:

– Våre forfedre var lutheranere. Du husker jeg fortalte at både min kone og jeg ble døpt da vi var små, og at guttene mine ikke er døpt ennå. Kunne du døpe dem neste søndag? Vladimir hadde snakket med dem tidligere om dette. Nå blir det både dåp og opplæring. Natalia forklarer at å stå imot presset til å bli ortodokse, slik som de

fleste andre blir, er i seg selv et vitnesbyrd om at disse guttene ønsker å gå en annen vei.

Før vi forlater dem, leser Karl Bø fra bibelen, om Jesus som steg ned i Jordan for å bli døpt av Johannes. Han kom for å bære vår synd, han bar den opp til korset, og sonet for alle våre synder. Johannes pekte og sa: Se, der er Guds Lam som bærer verdens synd!

På tilbaketuren kommer tankene: Er det riktig å døpe disse guttene? Har de fått nok opplæring i den kristne tro? Jeg måtte spørre Vladimir om dette. Han forsikrer at han vil gi dem opplæring, og sier:

– Vi kan ikke vente med å døpe dem. Kom ikke Jesus for å frelse det fortapte?

Jeg måtte gi ham rett i det. Men hvordan skal vi make å følge opp disse to guttene?, tenkte jeg med meg selv. Vladimir har ingen medhjelpere

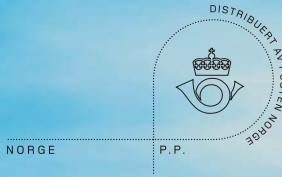
på denne plassen, og jeg vet at han har mange andre gjøremål som eneste prest for den lutherske kirken i Moldova. Disse guttene har heller ikke andre kristne i landsbyen som de kan ha samfunn med. Det er ingen møter og gudstjenester å gå på.

Dette er noe av nøden i Moldova. De materielle behov er store. Bare på denne turen møtte vi mange som kunne trenge en hjelpende hånd. Men når alt kommer til alt, er det noe annet som er verre: Den åndelige nød. Det naturlige menneske søker ikke Gud. Dersom ingen forteller dem om frelsen i Jesus, og at han kom for å søke det som er forlapt, vil de verken få høre sannheten om seg selv eller om ham som er død og oppstått for dem.

– Hvordan skal vi klare å formidle denne nøden på rett måte når vi kommer heim?, sier Karl Bø når vi er tilbake på Luthersenteret i Tiraspol,

Natalia og Vladimir Moser kommer med mat og klær

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

hvor vi bor under dette besøket. Det er så lett at dette bare blir «rørende» historier. Og den materielle nøden har lett for å komme mest i fokus. Folk heime vil gjerne være med å gi gaver, kanskje bare av sin overflod mange ganger? Men hvem vil være med å ofre tid i bønn?

Moldova trenger forbedere, som kan være med å be om vekkelse. Selv om den materielle nøden er stor i dette landet, er den åndelige situasjon langt verre. Dersom det går opp for oss at mennesket går fortaapt uten Jesus Kristus, kan vi da slå oss til ro med det?

Karl fortsetter – undrende:

– Kan det være at folk her i Moldova trøster seg til sin dåp og sin konfirmasjon? Har de lært Jesus å kjenne?

Vi lar spørsmålet stå til ettertanke. Og hva med oss selv? Blir vi berget når Jesus kommer igjen for å holde dom? La oss be om frelse hos Jesus – for disse i Moldova, for oss selv og for våre barn. Det var gjerne bønnens vei hun hadde gått, mor til disse guttene? Kanskje er det hennes bønner som nå blir besvart? Det vet Gud alene. Men ett er sikkert: Jesus har bedt oss å gå til ham med all nød.

L&E

*Familien
Bosche fra
landsbyen
Colosovo i
Moldova*